εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ δίκαια παράπονα τῶν Γραικῶν, παρέσχεν ἄνεσιν εἰς αὐτοὺς διαταξας νὰ ἀνοιχθῶσιν αἱ ἐκκλησίαι, καὶ νὰ ἐλευθερωθῶσιν οἱ ἐν φυλακῇ.

Κ. Μ. Σ.

ΑΙ ΕΠΙΣΗΜΟΤΕΡΑΙ ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΣ.

—

Ἐποχὴ τῆς Δημιουργίας. — Ἡ ἐποχὴ ἄρχεται ἐκ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου, καὶ ἡ χρῆσις αὐτῆς εἶναι παλαιοτάτη. Οἱ Ἰουδαῖοι θέτουσιν αὐτὴν τὸ 3761 ἔτος πρὸ Χριστοῦ, οἱ Ἕλληνες τὸ 5508, καὶ οἱ Δυτικοὶ τὸ 4404. Ἡ χρονολογία τῶν Ἑλλήνων εἶναι ὀρθοτέρα τῆς τῶν Δυτικῶν, ὡς βασιζομένη εἰς τὴν τῶν Ἑβδομήκοντα, καθότι οἱ μὲν Δυτικοὶ βασίζονται εἰς τὸ Ἑβραϊκὸν τῶν χρόνων τοῦ Ἱερωνύμου, οἱ δ' Ἑβδομήκοντα εἶχον ἑβραϊκὸν κείμενον 700 ἔτη ἀρχαιότερον. Ἐκ τούτου δὲ φαίνεται ὅτι τὸ παρὰ τῶν Ἑβδομήκοντα μεταφρασθὲν κείμενον ὡς ὀρθότερον, εἶχε ὀρθοτέραν χρονολογίαν ἢ τὸ παρὰ τοῦ Ἱερωνύμου μεταφρασθέν.

Ἐποχὴ τῶν Ὀλυμπιάδων. — Ἡ ἐποχὴ αὕτη ἀποδίδεται εἰς τὸν Τίμαιον, Σικελὸν συγγραφέα, ἀκμάσαντα κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ ἐπομένως ἡ ἀρχή της ἀνάγεται πολλοὺς αἰῶνας μετὰ τὴν εἴσαξιν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καθότι μεγάλης ἀβεβαιότητος οὔσης περὶ τοῦ χρόνου τῆς συστάσεως τῶν ἀγώνων τούτων, ἔλαβον ὡς ἀρχὴν τῆς ἐποχῆς ταύτης τὴν ἀφιλονείκητον Ὀλυμπιάδα καθ' ἣν ὁ νικητὴς ἐτιμήθη τὸ πρῶτον μὲ ἀνδριάντα. Ἡ δὲ Ὀλυμπιὰς αὕτη συνέπεσε κατὰ τὸ θερινὸν ἡλιοστάσιον τοῦ 776 ἔτους πρὸ Χριστοῦ. Διήρκεσε δ' ἡ ἐποχὴ αὕτη μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ Θεοδοσίου, ἂν καί τινες θέλωσιν, ὅτι ἔφθασεν ἕως τοῦ Μαρκίου [ὑπὲρ τὰ 600 ἀπὸ Χριστοῦ.] Ἔχει δ' ἑκάστη Ὀλυμπιὰς τεσσάρων ἐτῶν διάρκειαν, καὶ αὕτη μὲν σημειοῦται διὰ κεφαλαίων γραμμάτων, τὰ δὲ ἔτη αὐτῆς διὰ μικρῶν γραμμάτων, ἢ διὰ τῶν Ἀραβικῶν χαρακτήρων, ὡς ΧΝϛ'. β'. ἤτοι 1851.

Ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἐποχή. — Ἡ ἐποχὴ αὕτη ἦτον ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις καὶ διέμεινε μέχρι τῆς εἰσάξεως τῆς Χριστιανικῆς ἐποχῆς. Βασίζεται δὲ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ῥωμύλου κτίσιν τῆς Ῥώμης· ἀλλ' ἡ ἀρχὴ αὐτῆς ἀμφισβητεῖται. Κοινῶς ὅμως θέτεται τὸ 772 Π. Χ.

Ἐποχὴ τοῦ Ναβονάσσαρ ἢ Βαλαδάν. — Ἡ ἐποχὴ αὕτη εἶναι ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων καὶ συνηθεστέρων. Ἡ Ἀστρονομία μάλιστα ὠφελήθη μεγάλως ἐξ αὐτῆς. Μετεχειρίσθησαν δὲ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὁ Πτολεμαῖος, Θέων ὁ Ἀλεξανδρεὺς καὶ ἄλλοι ὡς καὶ ὁ Βουλλῶδος εἰς τὴν Φιλολαϊκὴν ἐπιγραφομένην Ἀστρονομίαν των. Ὀφείλει δὲ τὴν ἀρχὴν αὐτῆς εἰς τὸν Ναβονάσσαρ, θεμελιωτὴν τῶν δευτέρου βασιλείου τῆς Βαβυλῶνος καὶ προσδιορίζεται εἰς τετράδα τινὰ 14 φεβρ. 747. Σύγκειται δὲ ἐξ ἐλλειπῶν ἐνιαυτῶν ἤτοι συγκειμένων ἐκ 365 ἡμερῶν καὶ ἐπειδὴ τὴν μετεχειρίζοντο οἱ Χαλδαῖοι Ἀστρονόμοι τὴν μετεχειρίσθη καὶ ὁ Πτολεμαῖος, ὅστις συμφωνεῖ μεγάλως μετὰ τῶν ἀστρονόμων τῆς Ἀσίας. Σημειωτέον δὲ ὅτι μετεχειρίζοντο τὴν ἐποχὴν ταύτην μὲ τὴν χρῆσιν τῶν Αἰγυπτιακῶν μηνῶν, καὶ τοῦτο μάλιστα ἠκολούθησαν καὶ οἱ μετὰ ταῦτα συγγραφεῖς κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Πτολεμαίου. Ὄντες δὲ ἐλλειπεῖς οἱ ἐνιαυτοὶ τῆς ἐποχῆς ταύτης, δὲν ἀνταποκρίνονται ἀκριβῶς μὲ τοὺς Ἰουλιανοὺς ἐνιαυτούς, διὸ καὶ κατεσκευάσθησαν ἰδιαίτεροι πίνακες πρὸς συμφωνίαν αὐτῶν.

Ἰουλιανὴ Ἐποχή. — Ἡ ἐποχὴ αὕτη εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος ἀναμόρφωσις τοῦ χρονολογίου, 45 πρ. Χριστ.

Χριστιανικὴ Ἐποχή. — Εἶναι περιφημοτέρα καὶ ἐπισημοτέρα ὅλων τῶν ἄλλων ἔχουσα βάσιν τὸν ἐνιαυτὸν τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔλαβε δὲ τὴν ἀρχήν της κατὰ τὴν ἕκτην Ἑκατονταετηρίδα παρά τινος Δυτικοῦ Μοναχοῦ Διονυσίου τοῦ Μικροῦ λεγομένου, ὅστις ἠρίθμησεν ὅτι ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ Σωτῆρος συνέβη περὶ τὸ 754 ἔτος ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης. Εἰσήχθη δ' ἡ ἐποχὴ αὕτη τὸ πρῶτον εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ κατὰ τὴν ἑβδόμην Ἑκατονταετηρίδα καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν. Ἔγινεν ὅμως νόμιμος ἐποχὴ ἐπὶ Καρόλου τοῦ Μεγάλου, καὶ κατὰ τὴν δεκάτην Ἑκατονταετηρίδα ἔγινε δεκτὴ καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην. Ἔκτοτε δὲ ἡ ἐποχὴ αὕτη χρησιμεύει προφανέστατα ὡς χρονολογικὴ κλίμαξ διὰ τὸ πρὸ αὐτῆς καὶ τὰ μετ' αὐτὴν συμβαίνοντα. Σημειωτέον δὲ ὅτι ὁ Διονύσιος ἔθεσε τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ 5 ἔτη μετὰ τὸν ἀκριβῆ χρόνον ὡς ἀποδεικνύεται, πλὴν παρεβλέφθη τὸ λάθος τοῦτο, διὰ νὰ μὴ συμβῇ σύγχυσις εἰς τὴν χρονολογίαν.

Ἡ Μωαμεθανικὴ ἐποχὴ ἢ ἡ Ἔγειρα. — Ἡ ἐποχὴ αὕτη τὴν ὁποίαν μεταχειρίζονται ὅλοι οἱ Μωαμεθανοὶ βασίζεται εἰς τὴν ἡμέραν τῆς φυγῆς τοῦ Μωάμεθ, ἥτις συνέβη τὴν παρασκευὴν 6 Ἰουλίου 1622. Οἱ ἐνιαυτοὶ τῆς Ἐγείρας εἶναι καθαθαρῶς σεληνιακοὶ ἐντὸς 33 ἐτῶν μένοντες ὄπισθεν τῶν Ἰουλιανῶν ἐνιαυτῶν 350 ἡμέρ. 3 ὥρ. καὶ 36, Ὁ τρέχων ἐνιαυτὸς τῶν Μωαμεθανῶν εἶναι 1268.